

UZASADNIENIE

Powód Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. w dniu 6 czerwca 2014 r. wniósł pozew przeciwko pozwanemu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. o zasądzenie kwoty 4.172,70 zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu. Swoje roszczenie powód wywodził z umowy ubezpieczenia należności handlowych, na podstawie której pozwany zobowiązany był uiszczać na rzecz powoda comiesięczną składkę w wysokości 834,54 zł.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł zarzut potrącenia wierzytelności nabytej od J.D. (...) Sp. z o.o.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) S.A. w W. zawarł z (...) Sp. z o.o. umowę ubezpieczenia należności handlowych (...) 2010 nr (...) na okres 1 maja 2013 r. do dnia 30 kwietnia 2014 r. Na podstawie tej umowy pozwany zobowiązany był do uiszczania comiesięcznej składki w wysokości 834,54 zł (niesporne).

Z tego tytułu powód wystawiał na rzecz pozwanego faktury VAT, każda na kwotę 834,54 zł. Strona pozwana pozostaje w zwłoce odnośnie płatności za 6-10 miesiąc wiążącej strony umowy (okoliczności bezsporne; faktury VAT - k. 44-48).

(...) S.A. wiązała również polisa ubezpieczeniowa z J.D. (...) Sp. z o.o., tj. spółką powiązaną z pozwanym. Pozwany nabył wierzytelność przysługującą J.D. M. wobec T. E. H. wskutek zawartej umowy cesji. Następnie przedstawił powodowi tę wierzytelność do potrącenia (cesja – k. 74, oświadczenie o potrąceniu wierzytelności – k. 76, polisa wraz z załącznikami i OWU – k. 137-151, przesłuchanie powoda – k. 183-184 – płyta CD).

Cedent (J.D. M.) nie wypełnił w sposób pełny zaleceń powoda w kwestii odzyskania należności od dłużnej spółki, tj. Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) Sp. z o.o. Pozwany nie zlecił windykacji wskazanej należności (...) Sp. z o.o. w wyznaczonym terminie (30 dni od daty wymagalności faktury VAT), odmówił prośbie o skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego, a także nie wykonał próśb kierowanych od kancelarii prawnej współpracującej z powodem. Wskutek tych okoliczności odszkodowanie nie zostało wypłacone (okoliczności bezsporne; zgłoszenie szkody wraz z załącznikami – k. 109-131, korespondencja – k. 92-108, zeznania świadka A. G. – k. 168-169v., zeznania świadka T. L. – k. 177-179, przesłuchanie powoda – k. 183-184 – płyta CD).

Pismem z dnia 2 czerwca 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem wraz z odsetkami ustawowymi za czas opóźnienia (wezwanie – k. 51-52).

Pozwany nie dokonał zapłaty na rzecz powoda żądanej należności (okoliczności bezsporne).

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty, które nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności oraz w oparciu o okoliczności bezsporne, a także na podstawie zeznań świadków A. G. i T. L. oraz przesłuchania pozwanego. Zeznania tych osób były pełne i spójne z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie. W szczególności potwierdziły one okoliczności zawarcia polis ubezpieczeniowych, zadłużenia pozwanego, powodów braku wypłaty odszkodowania na rzecz J.D. M..

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości, tj. w zakresie kwoty 4.172,70 zł wraz z odsetkami w wysokości ustawowej od następującej kwoty i oznaczonych dat:

- 834,54 zł od dnia 17 października 2013 r. dnia zapłaty,
- 834,54 zł od dnia 20 listopada 2013 r. do dnia zapłaty,

- 834,54 zł od dnia 18 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- 834,54 zł od dnia 24 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty,
- 834,54 zł od dnia 21 lutego 2014 r. do dnia zapłaty.

Roszczenie powoda znajduje oparcie w normie art. 805 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż Sąd oceniając materiał dowodowy w dużej mierze oparł się na okolicznościach bezspornych pomiędzy stronami. Niesporny był sam fakt zawarcia umowy ubezpieczenia, jak również obowiązek uiszczenia składki oraz jej wysokość. Strony nie pozostawały również w sporze co do faktu wymagalności składki oraz opóźnienia w płatności przez pozwanego. Pozwany podniósł jednak zarzut potrącenia wierzytelności przysługującej mu w stosunku do powoda, wskutek zawartej z J.D. (...) Sp. z o.o. cesji wierzytelności. Wskazywał, iż powód winny jest należne odszkodowanie z tytułu zawartej polisy ubezpieczeniowej należności handlowych z tym podmiotem, z uwagi na brak zapłaty ze strony dłużnika Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) Sp. z o.o.

Zgodnie z treścią art. 498 § 1 k.c., gdy dwa podmioty są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. § 2 tego przepisu stanowi, iż wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej.

Zauważyć w tym miejscu trzeba, iż zgodnie z obowiązującą strony umową ubezpieczenia, a dokładnie § 9 pkt 2.4. Ogólnych Warunków Ubezpieczenia, które stanowią integralną część polisy ubezpieczeniowej – składka ubezpieczeniowa nie podlega potrąceniu z innymi wierzytelnościami ubezpieczającego. Sąd orzekający stoi na stanowisku, iż takie wyłączenie w drodze umowy jest możliwe, zwłaszcza biorąc pod uwagę charakter profesjonalny zawartej umowy, której stronami są podmioty gospodarcze, przedsiębiorcy. W orzecznictwie panuje pogląd, zgodnie z którym strony w drodze umowy mają pełną możliwość wyłączenia przepisów o potrąceniu, a w szczególności przepisu art. 498 k.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dn. 25 lipca 2013 r., sygn. akt II CSK 191/13; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku, sygn. akt I ACa 282/14). W świetle przedstawionej argumentacji Sąd doszedł do przekonania, iż zarzut potrącenia był niezasadny. W takiej sytuacji bezprzedmiotowe było szczegółowe badanie okoliczności zasadności odmowy wypłaty odszkodowania na rzecz J.D. M., albowiem ewentualna wierzytelność z tego tytułu nie mogła być potrącona ze składki ubezpieczeniowej.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 734 zł. Na koszty procesu po stronie powoda złożyła się opłata od pozwu w wysokości 100,00 zł, kwota 600,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego według stawki minimalnej na podstawie § 6 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 2013 nr o poz. 490) wraz z dwiema opłatami skarbową od pełnomocnictwa – 34,00 zł

ZARZĄDZENIE

- odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.